

havneområder, sejlrender m.v. (klapmaterialer) for afgift, hvis materialerne for eksempel anvendes til anlægsarbejder og lignende. Materialer, der anvendes til strandfodring, samt flyveaske, der indvindes fra afsluttede depoter, vil ligeledes kunne fritages for afgift.

Ministeren vil ligeledes bl.a. kunne fritage virksomheder, der indvinder eller indfører små mængder af råstoffer eller varer, der indeholder afgiftspligtige råstoffer, for afgift.

Til § 7

Ministeren bemyndiges til at godtgøre virksomheder afgiften, når råstofferne anvendes til særlige formål. I de gældende regler er nærmere angivet en række anvendelsesformål. Under hensyn til, at den foreslåede afgift tjener et andet formål end det gældende gebyr, gives ministeren med den foreslåede regel mulighed for at foretage en vurdering af, om og i hvilket omfang der kan være behov for, at afgiften kan godtgøres.

Ved erhvervsmæssig udførsel af råstoffer, som har været underkastet en bearbejdning, godtgøres afgiften for at undgå konkurrenceforvridning overfor udenlandske producenter.

Kun hvor sømaterialer sejles direkte til udenlandske destinationer vil der ikke ske afgiftsfritagelse.

Til kapitel 2

Afgiften er forhøjet fra 40 kr. til 130 kr./pr. ton affald, der afleveres til forbrænding eller deponering. Reglerne svarer i øvrigt til de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven om affaldsavgiften.

Når den igangværende installation af røggasrensingsanlæg er tilendebragt i 1992-93, vil mulighederne for at opdele den foreslåede afgiftssats i én sats for affald til forbrænding og én for affald til deponering blive overvejet. Vurderingen vil ske på baggrund af en redegørelse, som Miljøstyrelsen udarbejder medio 1993.

Med henblik på imødegåelse af, at visse virksomheder, der producerer på grundlag af returmaterialer, på grund af afgiftsforhøjelsen får fjernet det økonomiske grundlag for videre produktion med heraf følgende fald i genanvendelsen, afsættes på den årlige finanslov en kompensationsramme. Kriterier for fordelingen af kompensationen fastlægges årligt i et aktstykke.

Til § 11

Miljøministeriets bekendtgørelse om affaldsbortskaffelse (bekendtgørelse nr. 118 af 23. februar 1989)

har nu afløst bestemmelser om affald i miljøreglementet, hvilket har medført en udvidelse af begrebet kommunale renovationsordninger. Affaldsbekendtgørelsen pålægger kommunerne en anvisningspligt for alt af bekendtgørelsen omfattet affald.

En kommunal renovationsordning kan herefter bestå i, at kommunen i et regulativ anviser bortskaffelsesmulighed. Virksomheder, husejere og institutioner er herefter forpligtet til at benytte de anviste bortskaffelsesmuligheder.

En virksomhed eller et anlæg, der modtager affald efter anvisning fra kommunalbestyrelsen, er således omfattet af registreringspligten, og det anviste affald omfattet af afgiften.

Bestemmelsen om registreringspligten foreslås præciseret på baggrund af de nye regler.

Til kapitel 3

Til §§ 13-29

De foreslåede bestemmelser svarer til de bestemmelser, der er indeholdt i nyere afgiftslove, og som sikrer en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af afgiftsordningen. Reglerne er i forhold til de gældende regler forenklet og sprogligt moderniseret, og der er foretaget en række ændringer af redaktionel art.

Bestemmelsen i § 24 findes i dag i loven om afgift af visse detailsalgspakninger, men foreslås nu gjort generel.

Bestemmelsen i § 29 er indsat i konsekvens af det af skatteministeren fremsatte lovforslag nr. L 5, Folketingsåret 1989-90 om ændring af momsloven. Ved samme lejlighed foreslås en række punktafgifter ændret i overensstemmelse hermed.

Til kapitel 4

Til §§ 30-31

Reglerne fastslår toldvæsenets kompetence til at administrere afgifterne samt til at udstede regler.

Til § 32

Efter momslovens § 37 er nedsat et nævn (Momsnævnet), der har den endelige administrative afgørelse af en række spørgsmål i momsloven og andre forbrugsafgiftslove (bortset fra registreringsafgiftsloven). Det foreslås, at Momsnævnet også skal have den endelige administrative afgørelse på de områder, der er nævnt i bestemmelsen. Ifølge stk. 2 kan andre afgørelser efter loven, der er truffet af Direktoratet for Toldvæsenet, ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Miljøstyrelsen, hhv. Skov- og Natur-